

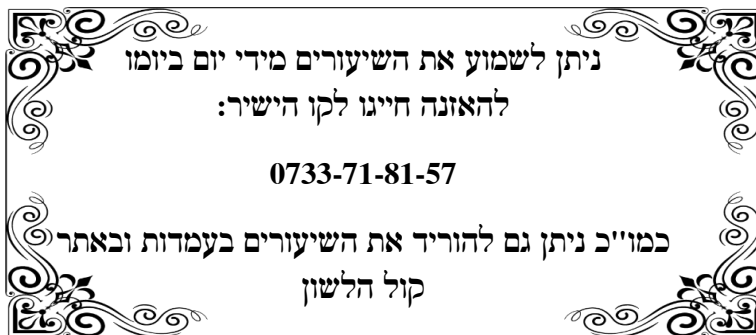
בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

וזאתחנן

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" אופקים

בימים ב' ג' ד' בין מנחה לערבית.

ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה 17:45

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" קיבוץ גלויות אופקים

שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610

בשורה משמחת, שיעור חדש בהלכה ובאגדה!!!

בימים ב' ג' ד' בית כנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים משעה 19:35-20:00

פרשת ואתחנן תשפ"ה

יעלי אמא או ילדה???

"וְאַתְחַנֵּן אֶל ה' בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר"
[ג'-כ"ג], "וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רַב לָךְ אֵל
תּוֹסֵף דְּבַר אֵלַי עוֹד בְּדִבְרֵי הַזֶּה"
[ג'-כ"ו].

משה רבינו מתפלל להקב"ה שיתן לו
להיכנס לארץ ישראל, וחוזר משה
ומתפלל, אך הקב"ה מסרב לבקשתו,
ולמרות זאת הוא לא מתייאש וממשיך
להתפלל עד שהקב"ה אומר לו: "רב
לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"
ולכאורה, יש להקשות מדוע הקב"ה
אומר למשה שלא יוסיף להתפלל על
העניין הזה, והרי הקב"ה אמר לו
במפורש שהוא לא יכנס לארץ ישראל,
אז שיתפלל כמה שהוא רוצה, מה
העניין שהקב"ה אומר לו לעצור
מלבקש?

נתאר לעצמנו, אבא הולך עם בנו אל
הסופר השכונתי והילד מבקש ממנו:
"אבא, אני רוצה ממתק" והאבא עשה

את השיקולים שלו, והחליט שהוא לא
נותן לו, והילד בדרכם של ילדים
ממשיך לבקש והאבא אומר לו: לא,
והילד מתחיל לעלות טונים, ושוב
האבא אומר: לא, היעלה על הדעת,
שבגלל הבקשות החוזרות ונשנות של
הילד האבא פתאום ישנה את דעתו
ויסכים?

[מסופר על אישה שהלכה בסופר עם
הילדה שלה, והילדה שראתה חטיפים
רצתה לקחת לאכול, והאמא לא
הסכימה, התחילה הילדה לבכות בקולי
קולות, אמרה לה האמא ברוגע "יעלי
תרגעי, עוד מעט מסיימים את הקניות
ויוצאים".

כשנכנסו לטור של הממתקים, שוב
חוזרת הילדה ובוכה בקול רעש גדול
שרוצה חטיפ, והאמא אומרת, בשיא
הרוגע והשלווה: "יעלי לא נורא, אל
תבעסי, תהיי רגועה אנחנו כבר
יוצאים", וגם ליד הקופות ששם יש את
כל החטיפים, כדי שבהמתנה לתשלום

שאלה האישה: אבל שמעתי שאת אומרת "יעלי תירגע", מדוע? ענתה לה האמא: אמרתי לעצמי תירגע כדי שלא אכעס, כיון שעוד מעט יוצאים, וכשאני לא "התרגשתי" מהצעקות של הילדה, ממילא, זה גרם לילדה להירגע, אבל דיברתי כדי להרגיע את עצמי, לפעמים, כשאמרת כן או לא, ויש ילד בוכה ומסתכלים, קודם כל תרגיע את עצמך.]

האם במצב כזה האבא מתחנן לבנו שיפסיק לבקש? שיבקש כמה שרוצה, אם האבא חושב שזה לא טוב לו ברגעים אלו, האבא יודע מה הוא עושה, ואם כן, מה פשר הבקשה שהקב"ה מבקש ממש: "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"?

והאמת, שאם יודעים מה עוצמתה של התפילה, אז השאלה לא מתחילה... החזו"א כותב [קובץ אגרות ח"א סי' ב'] על התפילה: שהיא מטה עוז ביד האדם, ברגע שאדם מתפלל מעומק הלב ובהרגשה שאין דבר אחר שאפשר לסמוך עליו, אלא רק על הקב"ה, אין עוד מלבדו, תפילה כזו נענית מיד.

בקופה תקנה אותם [עין רואה והלב חומד] ואלו בדרך כלל דברים פחות נצרכים.

ידוע שאת הדברים שצריכים וחייבים ישימו לך בתוך הסופר כדי שתהיה חייב לעבור דרך כל המדפים עם הדברים שיקרצו לך, הכל כדי לסוכב את הראש שלנו ולהוביל אותנו לקניה גם כשלא צריך, לגרום לנו לקנות 4 שמפו גם כשהוא בכלל צריך מרכך, [לא לחינם אומרים שהמכשיר של השומר בסופר שבודק אם יש נשק פוגע בזיכרון, והראיה שאתה נכנס לקנות חלב, ובסוף מוצא את עצמך שקנית שוקולד וחטיפים, ועל זה אי"ה במאמר נפרד.

ואותה ילדה כשהגיעו ליד הקופות שוב בוכה שרוצה חטיפ, והאמא אומרת לה "יעלי תירגע" אנחנו כבר יוצאים" סיימו את הקניה ויצאו, נגשה אליה אישה בחוץ ואמרה לה: התפעלתי איך את מחנכת את יעלי שלך, ואיך היא שותקת ונרגעת, כל הכבוד איזה חינוך!!! אמרה לה האישה: לילדה לא קוראים יעלי, אלא מיכל, יעלי זה השם שלי!!!

מוקדם בבוקר לתפילה, זה לא אומר שבוורא עולם חייב לך...

2. לבקש ממקור הרחמים, שהקב"ה ישב על כיסא רחמים.

3. זמן התפילה, דהיינו, שיתפלל בזמן, ויש לכל תפילה את הזמנים שלה.

4. שתהיה תפילתו מפורשת, ולא משתמעת לשתי פנים.

ואת התנאי הראשון לומד מהמילה: "ואתחנן" שצריך לבוא כעני שואל על פתח, בתחנונים, כמו שאומר שלמה המלך: "תחנונים ידבר רש" [משלי י"ח-כ"ג].

והתנאי השני מהמילה: "אל ה'" שיבקש שה' יתן לו לפי מידת הרחמים. והתנאי השלישי, זמן התפילה נלמד מהמילה: "בעת ההיא" שזה הזמן שמסוגל לקבלת התפילה, שהוא עת רצון.

והתנאי הרביעי מהמילה: "לאמר" שיפרש דבריו באופן ברור.

וכשמתקיימים התנאים האלה, אזי מובטח הוא שהקב"ה ישמע לתפילתו.

לכן אומר הקב"ה למשה: "רב לך אל תוסף דבר אלי עוד", כיון שאם היה ממשיך להתפלל, היה מקבל הקב"ה את תפילתו, ונותן לו להיכנס לארץ.

וכידוע, שאם משה רבינו היה נכנס לארץ ישראל, והיה בונה את בית המקדש, אז הוא לא היה נחרב לעולם, ובמקום שהקב"ה ישפוך חמתו על עצים ואבנים, חס וחלילה, הוא היה שופך חמתו על עם ישראל, ולכן הקב"ה לטובת עם ישראל, לא נתן למשה להיכנס לארץ ישראל, וזו הסיבה שאמר הקב"ה למשה להפסיק להתפלל.

גשם, עוד שתי דקות!!!

הביא אבי מורי שליט"א את ה"אור החיים" הקדוש זיע"א שמדייק מהפסוק: "ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר" [ג'-כ"ג] שיש ארבעה תנאים שנצרכים בשביל שיקבלו את תפילתו:

1. לבוא כעני שואל על פתח, שמרגיש שלא חייבים לו כלום, גם אם קמת

שתתקבל, ואם כן, קיים חשש גדול שלא ירד גשם, כיון שתמיד ישנם עוברי דרכים שלא לקחו זאת בחשבון, ולא התארגנו עם מטריה או מעיל וכו'. ולכן חשוב מאוד, ביום הכי קדוש ברגעים הכי נעלים, להתפלל שהקב"ה לא ישמע לתפילתם.

ניגון של משמעותות!!!

הבאנו את ה"אור החיים" הקדוש שלומד מהפסוק: "ואתחנן אל ה' " ארבע תנאים שצריך בשביל שהתפילה תתקבל, אחד התנאים הם לבוא כעני שואל על פתח בתחנונים.

וכך השו"ע פסק באו"ח סימן צ"ח סעיף ג' "יתפלל דרך תחנונים כרש המבקש בפתח ומבקש".

ובמשנ"ב כותב בס"ק ח' וז"ל: "וישים אל ליבו, שאין ביד שום נברא מלאך או מזל או כוכב למלאות שאלתו כי אם ברצונו יתברך", ובס"ק ט' כותב המשנ"ב, שאפילו אם אומרה בלשון תחנונים, אם נראה כאחד

הגמרא ב"מסכת יומא" [נ"ג] מביאה: שבשעה שהכהן הגדול היה נכנס לקדש הקדשים, הוא היה מתפלל תפילה קצרה בבית החיצון, וכך היה אומר: "שלא תיכנס תפילת עוברי דרכים לפניך" שלא יקבל הקב"ה את תפילתם של הולכי דרכים, בשעה שהולכים בדרך ויורדים גשמים, ומתפללים שהגשם יעצר.

וחלילה לחשוב שהם רצו שלא ירד גשם, אלא, שירד אבל רק אחרי שיגיעו לביתם או לכולל, לעבודה, כיון שהם עכשיו תקועים בלי מטריה, ואחרי שאותו אדם יכנס לבית, אז יש מישהו אחר, שרק עכשיו יצא וגם הוא בלי מטריה, ואם הקב"ה ישמע לתפילתם, לא ירד גשם ולכן הבהן הגדול מבקש על זה.

ולכאורה, ביום הכי קדוש, שזה יום הכיפורים, ברגעים הכי נעלים, שהכהן הגדול נמצא בקדש הקדשים, האם הדבר הכי חשוב ברגעים אלו זה שהקב"ה לא ישמע את תפילת עוברי הדרכים?

והתשובה: שתפילה שבאה מעומק הלב זו תפילה עוצמתית, שוודאי

ישנו מעשה בבחור שהלך ללמוד בישיבה, ואביו היה שולח לו את כל מה שהוא צריך, והוא מירי פעם החזיר לאביו מכתבי תודה וחוקרה.

באחת הפעמים, הוא שלח לאביו מכתב וביקש ממנו שישלח לו כסף לקנות נעליים חדשות, והאבא שלא ידע קרוא וכתוב, היה הולך לשכנו כדי שיקריא לו מה כתוב במכתב, ולרוע מזלו אותו יום השכן שתמיד היה קורא לו, לא היה בביתו, ולכן הוא הלך לשכן השני שהיה קצת עצבני... [לא אדם עצבני אלא אדם שמעצבנים אותו 😊] וביקש ממנו שיקריא לו מה הבן כתב במכתב, תפס השכן את המכתב ואמר לו בקול חצי מפחיד חצי מבהיל: "אבא היקר, תשלח לי כסף, ואם אתה יכול גם לנעליים".

האבא שמע את הקול המפחיד הזה ואמר לעצמו, מה? כך הוא מדבר?? בכזו חוצפה הוא מבקש?? לא מגיע לו, אני לא אשלח לו כלום עד שילמד לדבר.

הבן שלא הבין למה האבא לא שולח לו כלום, שלח לו שוב את אותו מכתב,

שמתפלל רק בגלל החיוב אינו נכון, אלא צריך להיראות כאחד שצריך דבר ובא לבקש לפני המלך.

הרב זילברשטיין שליט"א מביא: ששאל את מו"ח הרב אלישיב זצ"ל מה נחשב שמדבר תחנונים? כמה זה מתבטא? האם בזמן של תפילת שמונה עשרה שיאריך שם? שינופף עם הידיים כלפי מעלה? שיעצום עיניים חזק?

ענה לו הרב אלישיב: שאחד הביטויים לכך, הוא על ידי שהניגון של התפילה יהיה בקול תחנונים, להוציא את המילים של התפילה מהפה בקול מתחנן, כמו עני שמבקש נדבה ועומד בפתח, שכל כולו תחנונים.

וכשאדם מתפלל כך, הוא מראה שהוא סומך ותולה את תקוותו רק בקב"ה, ואז קיים סיכוי הרבה יותר גדול שתפילתו תהיה נשמעת, וזה מאוד משנה איך אומרים, באיזו מנגינה, לפעמים אותן מילים כאשר הן נאמרות בתחנונים, הן מתקבלות וכשהן נאמרות בטון של דרישה, כאדם שמרגיש שחייבים לו, אזי הן אינן מתקבלות.

מאומץ שהביא ישועה!!!

הרב זילברשטיין שליט"א, מביא סיפור על כוחה של התפילה וכך סיפר: לאחר אחד משיעורי הרופאים הבחנתי ברופא בכיר שממתין לי מחוץ לפתח בית המדרש, כשפניתי אליו ראיתי שהוא מרוגש מאוד, ובידו היתה שקית. שאלתי אותו: "דוקטור, רצית לומר לי משהו?"

הוא היה כולו נרגש והיה קשה לו לדבר, הוא הכניס את היד לשקית והוציא משם סידור תפילה לתלמיד, ששייך כנראה לבנו. שאלתי אותו: "מדוע הסידור גרם לך לבזוז התרגשות?" פתח פיו הרופא וסיפר, לפני כחמש עשרה שנה התחתנתי עם אשתי, ואחרי מספר שנים שלא היו לנו ילדים, והלכנו לכל מי שרק יכלנו, לרופאים מומחים בתחום, וכולם קבעו פה אחד "שלא יהיו לנו ילדים".

ולכן, לאחר תקופה אימצנו תינוק קטן וחמוד, שגידלנו וחינכנו אותו במסירות רבה. לפני כשנה, המשיך הרופא וסיפר, הבן המאומץ עלה לכיתה א' בתלמוד תורה, לאחר כמה חודשים

ואמר לעצמו, יתכן מאוד שהמכתב הראשון לא הגיע ליעד, וכשהגיע המכתב השני לקח האבא את המכתב והלך לשכן שתמיד רגיל לקרוא לו את המכתבים, שכן שהיה רגוע מטבעו ויש לו את כל הזמן שבעולם, והתחיל לקרוא לו בנחת ובמנגינה מכבדת: אבא היקר, תודה על הכל, בבקשה רציתי לבקש ממך, אם אפשר לשלוח לי כסף לנעליים שנקרעו.

אמר לו האבא: נו.. נו.. עכשיו מגיע לו, עכשיו הוא למד לדבר, המכתב היה אותו מכתב, ומדוע בפעם הראשונה האבא לא רצה לשלוח לו כלום ובפעם השנייה הוא היה מוכן לשלוח לו?

מה עשה את ההבדל בין הפעמים האלה? "הניגון" בהתחלה, השכן העצבני, קרא לו את המכתב בטון עצבני, ולכן הוא לא רצה לתת לו, אבל כשביקש מהשכן הרגוע שיקרא את המכתב, הוא קרא אותו בטון רגוע, ופה כבר הסכים האבא לתת לבנו, וזה מה שאמר הגר"ש: לבקש תחנונים, דהיינו, בניגון מתחנן.

מה השתנה אחרי התפילה???

סיפר ר' נחמיה בקר: אחרי שנולד לנו בן, אשתי הרגישה לא טוב, וכשהגענו לביה"ח אמרו הרופאים שחייבים לנתח אותה כדי להציל אותה, אבל אחרי הניתוח היא כבר לא תוכל ללדת, והניתוח יעלה חמש מאות לירות, בזמנו, זה היה כמו משכורת של שלשה חודשים, וכמובן, ששילמתי מיד בשביל שיעשו את הניתוח, אבל ביקשתי מהם שלפני הניתוח שאני מעוניין להתייעץ עם החזו"א.

אלא שאז בזמנו, הנסיעה בין ירושלים לבני ברק לקחה הרבה יותר משעה, הייתי צריך לעבור בין כמה אוטובוסים.

ואחרי כמה שעות הגעתי לבני ברק, החזו"א היה לפני תפילת מנחה, ושאלתי אותו: האם לעשות ניתוח או לא? והבאתי לו את המידע שהרופאים אמרו, ענה לי החזו"א: שוודאי שיש לעשות את הניתוח, מכיון שפיקוח נפש דוחה את כל התורה כולה, ואז שאל אותי החזו"א: האם התפללת מנחה? עניתי שלא, אמר לי החזו"א: אז בא תתפלל איתנו תפילת מנחה.

ערכו שם מסיבת סידור, שבה כל ילד קיבל סידור תפילה יפה, ולאחר המסיבה, אני רואה ש"הבן" שלי שמח ונרגש, שאלתי אותו: "למה אתה כזה נרגש?" והוא ענה לי: "אני נרגש בגלל שקבלתי סידור", שאלתי אותו: "ורק מזה אתה כל כך נרגש?" ענה הילד: "אבא, עכשיו שיש לי סידור ואני יודע להתפלל, אני יוכל לבקש מהקב"ה, שיתן לי את, אני לא אפסיק להתפלל ולזעוק "ריבונו של עולם אני רוצה את", סיפר הרופא, כל כך ריחמתי על הילד, שהוא פשוט לא ידע שאין סיכוי שיהיה לו את, אלא אם כן נאמן עוד תינוק מה שלא נראה כל כך באופן.

ואז פרץ הרופא בבכי וסיפר שמאז מסיבת הסידור עד עכשיו עברו תשעה חודשים, והיום זכינו להכניס את בננו בבריתו של אברהם אבינו... אחרי חמש עשרה שנות עקרות, כוחה של תפילה הוא עצום!!! ובפרט שהוא בא מתינוקות של בית רבן, תפילתם משנה את כל המבע, וגם מה שנראה כחסר סיכוי, עם תפילה הכל נראה אחרת.

ולפני ששחררו את אשתי מביה"ח היא עברה בדיקה נוספת ובמהלכה קלטו הרופאים שאם הם היו מנתחים אותה, הם היו מסכנים אותה... הרופא שנדהם, לקח אותי והסתובבנו במחלקות ואמר לכולם: "הרב קרליץ אמר לא לנתח והוא צדק", רואים מהי עוצמת תפילה אחת!!! שלפני התפילה תשובה אחת, ואחרי התפילה כבר משתנה התשובה לתשובה אחרת.

באיזו שפה משתמשים

בשמיים???

על הפסוק בתהילים [קמ"ה- י"ח] "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת" שואל הגר"א: מדוע בכל פסוקי ה"תהילה לדוד" שבידוע מסודרים לפי אלף-בית לאחר האתנחתא שבאמצע הפסוק, באה האות ו', כגון "בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד", "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון" ורק באות ק' לא כתובה האות ו' אחרי האתנחתא?

אחרי תפילת מנחה קרא לי החזו"א וביקש ממני שאשאל שוב את השאלה, ושוב אמרתי לו את כל המידע שברשותי, את השאלה עם כל הצדדים שלה, ענה לי החזו"א: לא לנתח והיא תהיה בריאה, בעזרת ה'.

שאלתי אותו: הרב, אני לא מבין? הרי הרב אמר קודם לנתח? מה השתנה?

ענה לו החזו"א תשובה שצריך להעמיק בה כמו שלומדים חזו"א: קודם, השאלה נשאלה לפני תפילת מנחה, ועכשיו, אנחנו אחרי תפילת מנחה, היתה כאן תפילה באמצע... חזרתי לירושלים לביה"ח, וכשראו אותי הרופאים כעסו עלי: איפה היית? אנחנו רוצים שתאשר לנו את הניתוח, עניתי להם: הרב אמר לא לנתח!

אמרו לי הרופאים: אתה יודע איזה סיכון זה? איך אתה מסוגל? אבל אני מבחינתי החזו"א אמר את דעתו ונגמר, וכמובן, שמי ששואל דעת תורה רגוע הרבה יותר, ויש לו סייעתא דשמיא אחרת, אמרו לו: תחתום שאתה לוקח את הסיכון עליך, וחתמתי.

לקבל את הדבר שמתפלל עליו, ועדיין לא הגיעו התפילות לכמות הנדרשת.

הרב בידרמן שליט"א מביא משל יפה: כמו שבמחשב כשאתה לוחץ "הדפס" המדפסת מוציאה לך את הדף, אבל אם יש בעיה בכבל, אז גם אם תלחץ 10 פעמים על "הדפס" לא יועיל לך כלום, כיון שאין קשר בין המחשב למדפסת, אבל כשהכבל יהיה מחובר ביניהם הכל יסתדר, ולא רק זה, אלא יתחילו לצאת לך כל הדפים שעשית עליהם "הדפס" והם עדיין לא הודפסו בעקבות התקלה.

כך גם בתפילות, זה נשמר ונאגר, אין תפילה שהולכת ריקם, רק שלפעמים הכבל שאמור להעביר את התפילה לא תקין... ועד שנחבר את כל החיבורים עם כבל טוב... אז תתחיל התפילה לפעול, וכל התפילות שנאגרו ונשמרו אינן הולכות ריקם, יש שיחה שלא נענתה, אין מושג של תפילה שלא נענתה... אם היא לא הועילה עכשיו, היא בטוח תועיל בהמשך.

על הפסוק בתהילים "ה' יספור בכתוב עמים" ראיתי שמסבירים: שקיים הבדל בין צד הכתיבה של אומות

וביאר הגר"א: שאם היה כתוב "ולכל אשר יקראוהו באמת" היה משמע שקרוב ה' לכל קוראיו, אפילו לאלה שלא קוראים באמת, וגם לאלה שקוראים באמת, ולכן הפסוק כאן כתוב ללא האות ו', ללמדנו שקרוב ה' לכל קוראיו, ודווקא למי? לכל אשר יקראוהו באמת, מה נקרא לקרוא באמת?

"באמת" פירושו להתפלל ולדעת שאף אחד בעולם לא יכול להושיע אותי מלבד הקב"ה, כשאדם מתפלל לקב"ה ואומר, אם הוא לא יעזור לי, אם הוא לא ירפא אותי, אז יש רופאים, יש דרכים נוספות, זה לא נקרא שקורא באמת, באמת, זה לדעת ולהרגיש שהכתובת היחידה והבלעדית, זה רק הקב"ה.

וכשמדברים על תפילה, קורה ולפעמים אדם מתפלל וחוזר ומתפלל ואינו נענה. ונשאלת השאלה, אם תפילה זה כזה כוח עוצמתי, מדוע יש פעמים שהוא לא נענה?

והתשובה, שלפעמים צריך להגיע לכמות של תפילות מסוימת, בשביל

שמגיע ונוצר החיבור, ומתמלא מספר כמות התפילות שהיינו צריכים, אז עושים שימוש בהכל... וא"כ רואים, ששום תפילה אינה נעלמת, כיון שה' יספור בכתוב עמים, אז הכל נכנס למאגר.

מעמד של יום שישי!!!

סיפור מדהים על תפילה מעומק הלב שיכולה לשנות עולמות.

בבית מדרש גדול בבית שמש ישבו להם דרך קבע אברך וילד שלמדו ביחד, ומשום מה, הזוג משך הרבה פעמים את עיני הלומדים בבית המדרש. האברך היה יושב מול הילד עם גמרא שכל שורה עם צבע אחר, התירוץ בצבע אחר, הכל כדי להסביר לילד איך לדעת לקרוא נכון בגמרא, ואיך להבדיל בין קושיא לתירוץ.

היום, ברוך השם יש הרבה עזרים וספרים בנושא, אבל פעם לא היה את כל זה, האברך היה יושב אתו וכלום, הילד לא מבין כלום...

העולם לבין צד הכתיבה שלנו. אומות העולם כותבים משמאל לימין, ואצלנו כותבים מימין לשמאל.

אומר דוד המלך: "ה' יספור בכתוב עמים" דהיינו, לפעמים אדם מתפלל בלי כוונה אז ה' רושם לו 0, עוד תפילה בלי כוונה, ה' רושם לו עוד 0, וכך על כל תפילה בלי כוונה, ה' רושם לו עוד 0, ומצטבר לו הרבה אפסים, עד שבאה תפילה אחת עם כוונה, אז כבר ה' רושם 1. ואם הקב"ה יכתוב כמונו, אז צריך לשים את האחד מימין לשמאל, ולשים את האחד בהתחלה ואז יהיה 000001, אבל הקב"ה סופר "בכתוב עמים" כמו שהעמים רושמים משמאל לימין, ואז את האחד הזה, בורא עולם כותב בהתחלה, ואז זה נהיה מיליון, מיליארד, 1,000.000.000 תלוי כמה אפסים יש.

ולפי מה שהבאנו את המשל של הרב בידרמן שליט"א על המדפסת שכל לחיצה של ה"הדפס" זה נאגר, ואח"כ כשיש חיבור הכל מודפס, אפשר להסביר עוד פירוש ש"ה' יספור בכתוב עמים" שעל כל תפילה שחושב שלא נענתה יש סימון כאילו 0 אבל בסוף

ואז זה קרה... יום אחד, תחילת שבוע כל הלומדים הקבועים הגיעו לביהמ"ד, וגם האברך עם הילד שמנסה להבין, אבל הפעם זה היה שונה מתמיד, הילד השתתף, ענה, והאברך שלמד אתו מסתכל עליו המום כלא מאמין.

אחד האברכים שהיה בהלם חיכה ואחרי שהילד הלך ניגש לאברך שלמד אתו ושאל אותו: תגיד, זה אותו אחד? איך פתאום הוא מבין ויודע?

ואז סיפר האברך: שבוע שעבר, יום שלישי, חזר הילד לבית אחרי הלימוד איתי, כולו מיואש, ופנה לאמא שלו בתסכול: מה יהיה איתי? עד מתי לא אבין כלום? הרי אני גם עמדתי בהר סיני, אז למה אני לא מצליח לקלוט את התורה?

והאמא ששומעת את הדברים מנסה להסתיר את הדמעות, ועונה לו: תדע, שאני מתפללת עליך שבורא עולם יפתח לך את ההבנה, להבין ולהשכיל, ואין לי ספק שבורא עולם רואה את מאמצך וזה אצלו העיקר, והביאה לו את המשנה באבות שאומרת: "לפום

וכל יום הילד מתיישב מחדש עם רצון ללמוד ולהבין, וגם האברך שיושב מולו מנסה עם אמצעי המחשה, עם הסברה, ציורים, ניסה הכל והילד לא מצליח להבין, מה שגרם לילד לתסכול עמוק, ולמזלו, האברך היה מעודד אותו, ואומר לו יום יבוא, תבין ותצליח.

אחרי תקופה, כל יושבי ביהמ"ד ראו את כל הצער שעובר על שניהם על האברך ועל הילד, שלא מצליחים להגיע לשום מקום, וכל אחד היה בא ומציע את מה שהוא חושב שיגרום לילד להצליח, וגם לקחו את מספר הטלפון של ההורים שלו, כדי לנסות ולעזור, אבל כלום לא עזר והילד יושב והאברך חוזר לו עוד פעם, ומסביר לו ויש לו סבלנות כמו ר' פרידא [שחזר לתלמידו 400 פעם] וגם התלמיד יושב ומנסה להקשיב ולא מתייאש ומייגע את מוחו, אבל לא עוזר כלום.

הילד מבחינתו היה מחפש כל סגולה שתועיל לזיכרון היה רושם ועושה, והתפלל על כך הרבה וכלום, בבית מדרש התרגלו לנוף הזה, איך שהילד מר'בון לא מצליח להבין, והאברך מצדו מסביר בטוב טעם.

והתחילה להתפלל: "וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי ה' יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש ב-ה' דבקים, ומאירים את העולם בתורה, ובמעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא", וביחד עם בנה נתנו דרור לדמעותיהם, כשכל המשפחה מצטרפת למעמד המרגש, עם דמעות בעיניים, ומתפללים חרישית לבורא עולם שיפתח ליבו בתורה.

עברה שבת, ואז קרה הנס, שכל מה שאני לומד אתו הוא מבין בפעם הראשונה, הלימוד שפעמים קודמות לקח שעתיים, לוקח עכשיו כמה דקות, פשוט אדם אחר.. זה הכוח של תפילה.

ילד שרוצה תאונה!!!

זו כוחה של תפילה מעומק הלב, לו רק היינו מאמינים איזה כוח יש לנו בפה, מה אנחנו יכולים לפעול על ידי התפילה, סביר להניח, שהיינו מתייחסים אליה אחרת, לא באים מאוחר ויוצאים מוקדם, ונוהרים שלא להסיח דעת מהתפילה.

צערא אגרא" כגודל הצער כן גודל השכר.

הבן ששמע שאמו מתפללת עליו התרגש ושאל אותה: מתי את מתפללת שאזכה להבין את הגמרא? ענתה לו האמא: אני מתפללת בעת הדלקת הנרות של שבת, שזה זמן מסוגל ועת רצון, אמר לה הבן: אז אולי נתפלל יחד, וכולו בהתלהבות שהוא ואמו ינצלו את "העת רצון" ואז הוא יוכל סוף סוף להבין את דברי הגמרא, ויוכל להתקדם בלימודים.

ותוך כדי, גם עדכן את האחים שלו שבעז"ה ביום שישי הקרוב הוא יתפלל עם אמא בזמן הדלקת הנרות, ושבעז"ה יהיה נס, האחים שראו את התקווה הגדולה שהוא תולה בתפילה הזו חששו שלא תהיה לו אכזבה אם עדיין הוא לא יבין, ורק שלא ישבר מזה.

יום שישי הגיע, וזמן רב לפני זמן הדלקת הנרות, הילד כבר עמד שם כולו מרוגש ושואל את אמו: אמא, מתי כבר מדליקים ומתפללים?

כשהגיע זמן הדלקת הנרות אמו הדליקה שמה את ידיה על עיניה,

ועם כל זה צריך לדעת, שלא תמיד מה שאנחנו מבקשים זה מה שטוב לנו.

לפעמים, אדם מתפלל וחוזר ומתפלל על דבר מסוים, והקב"ה יודע שזה לא טוב בשבילו העבודה הזו או הנתונים שאותם הוא מבקש, בורא עולם יודע שהדבר הזה אם יהיה לו, זה כמו "תאונה" בשבילו, אז אפילו שמתפלל כמה פעמים, הוא לא מקבל, ולא בגלל שלא שומעים לו, אלא בגלל שזה לא טוב בשבילו.

יש משל יפה שממחיש את זה, הסיפור: על ילד מתוק שעולה לאוטובוס ורואה שהנהג הוא ידיד גדול של אביו, הנהג שמח מאוד לראותו, ושאלו לשלומו ולשלום אביו, והילד השיב לו: ברוך השם כולם בסדר.

פנה הילד לנהג ואמר לו: יש לי בקשה ממך, אמר לו הנהג: בשבילך, עד חצי המלכות, סיפר לו הילד שהם דיברו בתלמוד תורה על תאונות, ויש לו כמה חברים שסיפרו שהם ראו תאונה, וזה נראה מפחיד שכל הזכויות נשברות ועפות, שאל אותו הנהג: נו, ומה אתה רוצה?

אמר לו הילד: אני רוצה שתעשה תאונה, כדי שגם אני יוכל לספר לחברים, שגם אני הייתי בתאונה, אמר לו הנהג: מה??? אתה רציני??? אתה יודע איזה מסוכן זה? בשום פנים ואופן אני לא אעשה תאונה, מאיפה בא לך הרעיון הזה?

הילד ממשיך לבכות עם דמעות, אני רוצה שתעשה תאונה, כל בר דעת מבין שהנהג לא יקשיב לילד, ואפילו אם הילד יבקש אלף פעם, וגם אם הוא יבכה עם דמעות לא שייך לומר לנהג שיתן לו את כל מה שהוא מבקש, כיון שזה מסוכן גם לנהג וגם לילד, ואפילו שהוא חושב שזה טוב.

והנמשל הוא, שלפעמים אדם עומד ומתפלל ומבקש על דבר מסוים, על מצב מסוים, אבל בורא עולם יודע שזה "תאונה" בשבילו, זה לא טוב לו, אבל הוא מתפלל שוב וחוזר ומתפלל ולא מבין למה הוא לא נענה? ללמדך, שגם אם לא ענו לך על מה שהתפללת, ואפי' שהתפללת כמה פעמים, תדע לך שזה לטובתך, וכמו שרואים אצל משה רבינו שהקב"ה לא ענה לו לטובת עם ישראל.

מת או נולד????

"לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו" [ד'- ב']

ולבאורה, יש להקשות: לגרוע, מובן למה התורה מצווה לא לגרוע, אבל להוסיף? מה הבעיה שנוסיף?

המגיד מדובנא עונה על כך במשל: היה אדם שבא אליו שכן וביקש ממנו בהשאלה איזה בלי, ולמחרת כשהחזיר לו את הבלי נתן לו עוד בלי קטן, שאל אותו למה הבאת את הבלי הקטן? אני לא הבאתי לך אותו, הבאתי לך רק את הבלי הגדול? ענה לו: אתמול שהבאת לי את הבלי, אז באמצע הלילה נולד לו בלי קטן, ולכן הבאתי לך גם את מה שנולד לו. המשאיל קלט עם מי יש לו עסק ואמר לו, תודה רבה, שהבאת גם את התינוק שנולד, אם תצטרך להשאיל עוד כלים, אני פה בשבילך.

אחרי יומיים, ניגש אליו שוב השכן וביקש ממנו להשאיל מנורה גדולה לצורך האורחים שבאים ונתן לו בשמחה, למחרת שהחזיר לו את המנורה הביא לו עוד מנורה קטנה.

שאל אותו שוב: הרי הבאתי לך רק מנורה אחת, ולמה אתה מחזיר לי 2? ענה לו: אל תשאל, בלילה נולדה עוד מנורה ולכן הבאתי לך גם אותה, נהנה השכן מהרעיון ואמר לו: תודה רבה, מה שאתה צריך, בכל שעה שאתה צריך, בשמחה.

אחרי שבוע, מגיע אותו שכן "שנולדים אצלו דברים" [פתח מחלקת יולדות בבית (☺)], וביקש מהשכן את הקנקן מזהב שיש לו, ואמר לו: תשמע, כזה דבר יקר בדרך כלל לא נותנים, ומיד נזכר שאצלו בבית נולדים עוד כלים, אמר לו: בטח תיקח!!! רק תשמור עליו ותשים עליו עין, כי זה קנקן יקר, אמר לו: אין בעיה, אשמור עליו ואדאג להחזיר לך מחר על הבוקר.

למחרת, השכן מחכה שהוא יחזיר לו את הקנקן עם עוד איזה קנקן קטנטן שנולד, אך הוא לא מגיע, מחכה עוד יום אולי לקח לו זמן להשיג קנקן כזה קטן מזהב, בכל זאת זה זהב, אבל גם ביום שלמחרת הוא לא מגיע, ביום השלישי כבר לא יכל השכן לחכות עוד, וחלך לשכן ששאל, אחרי כמה דפיקות, פתח לו השכן עם חיוך רחב,

בקופה כסף, וזה עכב די טוב, כיון שידעו וחיו בהרגשה שהקב"ה מצלם כל רגע: "עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין".

[היום, התחילו לחזור העמדות האלה, שקונים ומשלמים לבד, אבל אתה מצולם מארבע זוויות כולל רחפן שחג מעליך (📷), יום אחד, כשבדקו את הקופה של הכסף ובדקו את המוצרים, התברר שיש בקופה יותר ממה שצריך להיות, והסבא מקלם ששמע זאת אמר לסגור מיד את החנות הזו, שאלו אותו: למה? הרי היה יותר? אם היה פחות אז מישחו גנב, אבל עכשיו שיש יותר מה הבעיה?

ענה להם הסבא מקלם: אם היום יש יותר, מחרתיים יהיה פחות, ברגע שאתה לא הולך לפי הכללים, אז תדע לך, שבחוץ אין כללים ואין שום מעצורים, וזה מה שהתורה מצווה: "לא תוסיפו ולא תגרעו".

אם אתה היום מוסיף, פירוש, שאתה לא עושה מה שכתוב, אלא מה שנראה לך, אז מחר אתה יכול לבוא ולעשות דברים אחרים ממה שכתוב כי כך זה נראה לך.

ושואל אותו: מה זכיתי שבאת בצל קורת? אמר לו השכן המשאיל: אתה יודע, הקנקן מזהב שהשאלתי לך, דיברנו שתחזיר לי אותו ביום שלמחרת, והוא לא חזר, איפה הוא נמצא???

אמר לו השכן: אוי, אוי, אוי, מה לא אמרתי לך? אחרי שלקחתי ממך את הקנקן בלילה, שמעתי קולות מוזרים, קמתי ואז אני רואה שהקנקן מת! כמה חבל הוא היה כל כך מיוחד יפה וטוב, וגם היה ממש יפה כתכשיט!

אמר לו המשאיל: תגיד, אתה נורמלי? ממתי קנקן מת?? וכי יש לו נשמה? ענה לו: אם אתה מבין שכלי יכול ללדת כלי קטן, ושמנורה יכולה ללדת מנורה קטנה, אז כמו שהם יכולים ללדת, כך הם עלולים למות... אומר המגיד מדובנא: ברגע, שאתה מוסיף על המצוות, אז שלב הבא אתה יכול גם לבוא ולגרוע מהן.

בקלם היתה חנות עם מוצרים שרשום עליהם המחיר, וקופה שבה יש לשים את הכסף שצריך לשלם, סוג של עשה זאת בעצמך... שירות עצמי בלי המוכר, אתה לוקח מה שצריך ושם

תרופה במינון לא נכון!!!

"לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו" [ד'-א'-ב']

ולכאורה, לגרוע מוכן למה לא, אבל מה הבעיה להוסיף?

ר' יונתן אייבשיץ זצ"ל מסביר את זה ע"פ משל: לאבא, שבנו חלה וחש בבטנו, אביו הביא לו רופא שבדק אותו, ורשם לו מרשם תרופה שצריך לשתות ממנה בוקר וערב, כף בבקר כף בערב, והאבא "החכם" שרצה למהר את רפואת בנו, נתן לו לשתות את כל התרופה בבת אחת... מה שגרם לו לחולי מסוכן וכמעט מת מזה.

והנמשל הוא: שגם במצוות ה', צריך לעשות בדיוק את מה שהקב"ה ציווה, לא להוסיף ולא לגרוע, כל שינוי במינון רק גורם לסכנה, כל שימוש לא ע"פ הוראות היצרן רק עלול לגרום להרס וחורבן.

לדוגמא: אדם קנה מכונת כביסה, אבל זרק את ההוראות, ורואה מכונה שמסתובבת מהר עם אפשרות להכניס

מים תוך כדי פעולה, אמר לעצמו, איזה יופי, אפשר להכניס לתוך "המכונה" הזו קמח ואז זה יסתובב במהירות ויכניס גם מים ויצא בצק, וכמובן, שכאשר הוא הכניס את הקמח למכונה, והמכונה הכניסה מים, הכל נהרס לו.

הזמין טכנאי שאמר לו: שהמכונה שוקלת טוב, ולכן המכשיר טוב לברזל 😊 בקיצור הלכה המכונה... וגם אין לו אחריות, מדוע זועק האיש? אמר לו הטכנאי: אתה השתמשת שלא ע"פ הוראות יצרן, ולכן אין שום אחריות.

הקב"ה הביא אותנו לעוה"ז ונתן לנו "מכונה" שזה הגוף, ואת ההוראות יצרן שזו "התורה", כל שימוש במכונה לא ע"פ הוראות היצרן מבטל את האחריות.

תחשוב לפני שאתה עושה מה שבא לך, כי אתה רק מזיק לעצמך, אחר כך אל תבוא בטענות, הוספת משהו, זה כבר לא ע"פ ההוראות, הורדת משהו, זה גם לא ע"פ ההוראות, לכן חשוב להיצמד למה שכתוב בלי שינויים.

התשובה: שלפעמים אדם יכול לחמוד את הרכב של חברו, את הבית של חברו, את הילדים החמודים של השכן, אומרת התורה: "לא תחמוד" ומפרטת מה לא לחמוד, ובסוף אומרת התורה שתדע, שאם אתה חומד את הבית שלו, את הרכב שלו, את הנתונים הגשמיים שיש לו, תיקח את "כל אשר לרעך" את כל החבילה ביחד...

אתה רוצה את הבית שלו, אתה רוצה גם את הנתונים שלו, תיקח גם את הכדורים שהוא שותה בגלל הלב שלא כל כך מתפקד כראוי, תיקח גם את הבעיות שיש לו עם הילדים, עם האשה.

זה מה שהתורה מדגישה - "וכל אשר לרעך", אין לך מה לחמוד את הדברים של השני, כיון שלכל אחד יש את החבילה שלו, הדשא של השני נראה תמיד יותר ירוק, ההסבר לזה, כיון שמתי שאתה מסתכל על הדשא של השני אתה מסתכל מהצד, ומהצד הכל נראה ירוק, אבל שאתה מסתכל מלמעלה אתה רואה את כל הקרחות, לעולם על תסתכל ותחמוד את של השני [לא מסתכלים בצלחת של

ויש שדרשו על הפסוק בבראשית "והיה כי תריד ופרקת עולו מעל צווארך", אנחנו יודעים שהקב"ה נתן תרי"ג מצוות, "והיה כי תריד" פי' אם אתה מוסיף אחד זה כבר נהיה במקום תרי"ג תרי"ד, "והיה כי תריד" אם תעשה את התרי"ג תרי"ד, אז "ופרקת עולו מעל צווארך", הסוף הוא שתגיע לפריקת עול.

אמר אחד הגדולים, שמתמיד זה אחד שישן כשצריך לישון, לומד כשצריך ללמוד, ואוכל כשצריך לאכול, לא מבלבל את היוצרות, אלא עושה מה שצריך ובשלמות.

משטח שמותאם אישית!!!

"וְלֹא תַחְמַד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שְׂדֵהוּ וְעִבְדוֹ וְאִמָּתוֹ שׂוֹרוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ" [הי-י"ח]

הביא אבי מורי שליט"א: לכאורה, יש להקשות התורה אומרת "לא תחמוד" ומפרטת את כל הדברים, ואח"כ מוסיפה בסוף "וכל אשר לרעך", אם אמרת את הכל, אז מה התוספת "וכל אשר לרעך"?

איתם והם רק יפריעו לך, וגם אתה לא תוכל להשלים את העבודה שאתה צריך עם החומרים האלה.

והנמשל הוא: שבורא עולם נתן לכל אחד משטח עם הדברים שנצרכים לו, כדי לעשות את העבודה שלשמה הוא בא לעולם, וכל אחד יש לו עבודה אחרת, תיקון אחר, בא אדם ומתלונן: למה אין לי את הנתונים שיש לחברי?

והתשובה היא: כי באת לפה בשביל עבודה אחרת, ולכן קיבלת נתונים אחרים, כשמבינים את זה, אז מובן הציווי "לא תחמוד", אין לך מה להסתכל על הדברים שיש לשני, כיון שהנתונים של השני, גם אם הם נראים לך טובים, אבל הם טובים עבורו בלבד!!! כמו שאומרים "למוטב בלבד"... אבל אם הנתונים האלו יעברו לאדם אחר, זה רק יזיק לו ורק יפריע לו.

השני] כיון שלכל אחד הקב"ה נתן את הנתונים המדויקים שמתאימים לו, והכי טובים בשבילו.

הבאנו משל יפה: על אדם שהזמין שני בעלי מקצוע בשביל לשפץ את ביתו, אחד שיסדר את כל תיקוני הטיח והצבע, והשני שיתקן את תיקוני החשמל, והביא לשניהם את החומרים שיעזרו להם כדי לעשות את העבודה כמו שצריך, ובעוד שלחשמלאי הוריד משטח מלא בחוטי חשמל, סלילים, לצבעי נתן לו רק כמה שקיות של קלסימו [חומר שסותמים אתו חורים] ואיזה פח של צבע ועוד כמה מברשות צבע.

אז פנה הצבעי לבעל הבית והתלונן: מדוע אתה עושה אפילו? למה לחשמלאי נתת כזה משטח גדול עם הרבה חוטים סלילים, ולי נתת רק כמה קילו של קלסימו ופח צבע וזהו?

ענה לו בעל הבית: לכל אחד נתתי את הדברים שיעזרו לו לעשות את העבודה היטב, ואם אתן לך את הסלילים וגלילי החשמל שנתתי לחשמלאי, לא יהיה לך מה לעשות

שהוא ידע שכורא עולם לא יענה לו, הוא רצה ללמד אותנו, שלעולם אבל ל-ע-ו-ל-ם שלא נתייאש מהתפילה!!!

אדם יקר ממפיצי "מקשיבים" סיפר לי: המנהל בעבודה שלי, קרא לי לשיחת נזיפה, הגעתי לחדרו של המנהל ואמרו לי שהפגישה תתעכב בכמה דקות, מיד הודאתי לכורא עולם שיש לי עוד כמה דקות, זותי לצד ודיברתי עם בורא עולם במילים הכי פשוטות: אבא שבשמיים, אתה יודע כמה אני משתדל לזכות את הרבים בהפצת הגיליון "מקשיבים", כמה אני שורח על זה, אנא ממך לא בא לי לשמוע נזיפה ועוד מהמנהל, תעזור לי שהוא לא ינזוף בי.

הוא מספר לי: אתה לא תאמין, אחרי כמה דקות נכנסתי למנהל, והוא במקום לנזוף בי, הוא מתחיל לומר לי שהוא מאוד נהנה מהעבודה שלי, והוא מרגיש שאני נותן הרבה מעבר והוא בירר איתי איזה עניין שהוא שמע עלי, וסגרנו את זה בצורה הכי יפה, במקום שיחת נזיפה, זו היתה שיחת הערכה, הרגשתי בחוש שמספר הדקות האלה שדיברתי עם בורא עולם שינו את כל תוכן השיחה.

מדור חדש "בן לאשרי" מתורתו של ר' יצחק הכהן הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"ג בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

שואל הצדיק מרעננה, הרב יצחק הכהן הוברמן זיע"א בספרו "בן לאשרי": הרי משה רבנו היה אבי הנביאים, וברור שהוא ידע שהתפילה שלו לא תתקבל, ואם כן, למה הוא המשיך להתפלל??? ועוד שהרי התורה היא נצחית, ומה שכתוב בה יש בזה לימוד לדורות, ולא מובן, מה העניין שהתורה מספרת לנו על כל ההפצרות של משה, מה הלימוד מכל זה???

אומר הצדיק מרעננה: שזה בא ללמד אותנו על התפילה, שלפעמים אדם אומר לעצמו, התפללתי כבר על הדבר הזה ולא היה מענה, מה העניין שאתפלל על זה פעם נוספת??? וזה משה רבנו רצה ללמד אותנו, אפילו

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'
אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים
להצלחת יצחק בן רבקה הי"ו שיחזור לביתו לשלום.
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מרתה כרמלה תחי'
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברו"ח אבריו ושס"ה גידיו.
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל
לזיווגים הגונים ישראל בן אירית הי"ו דוד בן אירית הי"ו בן ציון בן אירית הי"ו

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
משפחת אדרי הי"ו
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'
לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו
להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'
לרפואה שלימה תמור עמר בת רשל תחי'
ישראל עמר בן תמור ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמר הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם
ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו
לזיווג הגון שיראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי' אוריה בת דינה תחי'

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו לרפואת עופר נפתלי בן טובה הי"ו יצחק בן אלגרה שמחה הי"ו
יעקב בן מו'נה הי"ו דניס בת צביה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה
ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד
ציונה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
לילך בת עופרה תחי' לרפואה שלימה ברו"ב אבריה ושס"ה גידיה בתושח"י

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א
שלמה מומי טויוזר ז"ל בן סוליקה
הקדישו לע"נ יקירכם בתרומה של 50 ₪ להפצת הגיליון

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
עליזה מוועלם בת סימי ע"ה
פאני פריחה בת תמור ע"ה לבית אביטן
יפה בת סימי ע"ה לבית כהן
אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל
לע"נ לידיה בת ליזט ע"ה

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סלטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
משה [מושיטון] עמר בר תמו ז"ל
סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב' 10\7 בעיר אופקים
יצחק יחיא בן סעדה ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בחוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

נהניתם??? בואו תהיו שותפים איתנו בהפצה. מעוניינים לזכות את הרבים??? זקוקים לישועות,
לשמירה, לזיווג הגון, לרפואה, להצלחה, רוצים לעשות זיכוי הרבים לע"נ יקירכם???
תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 20 חוברות להפצה, או שאנחנו נפיץ בשבילכם. יש עשרות פניות
מרחבי הארץ מאנשים שרוצים להפיץ. כתיבתם של חידושי התורה והפצתם מהווה קידוש ה' גדול ויש בכך כדי להציל

מהמחלה הנוראה | מדברי מרן ר' חיים קנייבסקי זצ"ל | חייגו כעת 0733-579-610

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

ירושלים

שכונת רמת שלמה
בית כנסת-נר יוסף
בית כנסת הרמח"ל

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פינטו
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פרץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנציב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 0733-579-610

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776